

FOKKE & SUKKE GAAN WEER OP VAKANTIE

VLIEGSCHAAMTE?

DAAR HEBBEN WE
GELUKKIG INTENSIEVE
EMDR VOOR GEHAD

RGvT

De jeugdtrauma's
van de trauma-
therapeut

Als zoon of
dochter de
traumatrigger is

Na verkrachting:
snelle EMDR of
watchful waiting?

Even voorstellen: onze nieuwe bestuursleden

TEKST: **Nadia Thiel** FOTO'S: **Zout Fotografie**

Ronald Roskam

Ronald Roskam is 33 jaar en is GZ-psycholoog in opleiding tot specialist bij Pro Persona. Ronald is een bezige bij. Als GZ-psycholoog werkt hij sinds 2018 bij Pro Persona in Ede. Momenteel is hij halverwege zijn opleiding tot specialist en daarnaast ontwikkelt hij zich als EMDR-supervisor bij de VEN. Thuis heeft hij zijn handen vol aan zijn zoontje van tien maanden. Hoe is dit allemaal te combineren?

Lachend: “Ik vind het leuk om met mijn vak bezig te zijn. Sinds de komst van mijn zoon is er wel wat veranderd. Het is nog belangrijker geworden om efficiënt te werken.” In 2015 meldde Ronald zich aan als vrijwilliger bij de opleidingscommissie. “Als lid van een vereniging ben ik graag actief. Het leek me ook een goede manier om mensen te ontmoeten. Ik stap zelf af op mensen om een praatje te maken. Natuurlijk kost dat lef, maar er lopen zoveel inspirerende mensen rond bij de VEN, ik ben gewoon nieuwsgierig.”

Pallet aardbeien

Van nature is Ronald introvert. Zo omschrijft hij zichzelf als iemand die vroeger liever onzichtbaar bleef. Dit veranderde door heel wat jaren elke zaterdag op de markt te gaan staan als groenten- en fruitverkoper. “Daar werd ik gestimuleerd om proactief producten te verkopen. Ik

‘Integriteit staat bij mij hoog in het vaandel’

herinner mij goed dat ik de verantwoordelijkheid kreeg over een pallet aardbeien. ‘Zorg maar dat die aardbeien verkocht zijn aan het einde van de dag, lok de mensen naar je toe’, werd er tegen mij gezegd. En daar ging ik. Eerst wat weifelend misschien, maar al gauw ontdekte ik dat mensen vaak positief reageren als je ze enthousiast benadert. Ook al is het met een doos aardbeien.”

Derde helft

Op de vraag wat hij wil brengen als bestuurslid hoeft Ronald niet lang na te denken. Dat gevoel van thuiskomen en saamhorigheid vindt hij belangrijk. “Ik vergelijk het verenigingsleven van de VEN met de lokale voetbalvereniging. Daar is de sport de verbindende factor, maar op zaterdag komt iedereen voor de derde helft. Verbinding en gezelligheid staan voorop. Zo zie ik dat ook voor me bij de VEN. EMDR heeft als behandeling een stevige staat van dienst. Bij ons is die derde helft net zo belangrijk.”

Als bestuurslid zet Ronald zich in voor een goede samenwerking. Zo is hij positief over de mogelijkheden van de samenwerking tussen de drie grote wetenschappelijke psychotherapieverenigingen in de *Koepel voor effectieve psychologische behandelingen*. “Integriteit staat bij mij hoog in het vaandel,” vult hij aan. “Ik ben iemand die de regeltjes goed naleest. Bij beslissingen onderzoek ik hoe we zo dicht mogelijk bij onze waarden kunnen blijven als vereniging. Voor kwaliteitsbewaking kun je op me rekenen en ik ben dankbaar voor het vertrouwen dat leden mij hierin geven door mij als nieuw bestuurslid te verwelkomen.”

Jiska Weijermans

Jiska Weijermans is 46 jaar, GZ-psycholoog en inhoudelijk directeur van Psy-Zo! Jiska is behalve supervisor en opleider van de VGcT nu ook EMDR Europe-trainer. Zelf vergelijkt ze de opleiding tot EMDR-trainer met het beklimmen van de Mount Everest. “Een pittige klim, maar eenmaal bovengekomen, is het ‘t allemaal waard geweest”, vindt deze opleider in hart en nieren.

Jiska is jarenlang coördinerend hoofddocent CGt voor de GZ-opleidingen in Noord Nederland geweest, bij opleidingsinstituut PPO. Toch blijft ze een gezonde twijfel over haar eigen kunnen houden. “In 2008 werd ik EMDR-practitioner, maar het supervisorschap durfde ik bijvoorbeeld lang niet aan”, vertelt ze. “Ik voelde ergens de angst om door de mand te vallen. Straks weet ik nog niet genoeg! Erik ten Broeke haalde mij over. ‘Zie het als je persoonlijke exposure’, zei hij. En toen bleek ik het prima aan te kunnen.”

Zij kent de VEN al jaren: ze hoort bij de eerste 600 leden. “In het begin kende iedereen elkaar binnen de vereniging, inmiddels hebben we 6000 leden en dan lukt dat niet meer. Toch vind ik het persoonlijke karakter belangrijk om te behouden. Als je als vereniging groeit, krijg je ook te maken met steeds meer regels. Die professionalisering is natuurlijk goed, maar kan ook voor een gevoel van afstand zorgen. Het bestuur van de VEN heeft veel aandacht voor de wijze waarop we de onderlinge betrokkenheid kunnen behouden of verbeteren. Dat trok mij aan en daarom besloot ik te solliciteren op een bestuursfunctie.”

Puberzoons

Samen met collega (en medebestuurslid) Ytje van Pelt, heeft Jiska de inhoudelijke leiding over Psy-Zo!, een onderwijs- en GGZ-instelling voor traumabehandeling in Groningen. Hard werken is voor Jiska geen probleem. Haar accu laadt ervan op en ze weet het prima te combineren met haar gezin met twee puberzoons.

“Onder de vlag van Psy-Zo! zetten Ytje en ik een randomized controlled trial op. De vraag die ons interesseert is, of een poliklinische intensieve traumatherapie bestaande uit exposure en EMDR-therapie, meerwaarde heeft ten opzichte van een gecombineerd poliklinisch niet-intensief traumagericht behandelprogramma.

Voor zover ons bekend, zijn er geen gerandomiseerde gecontroleerde trials bekend die zo’n intensief traumagericht behandelprogramma vergelijken met hetzelfde niet-intensieve traumagerichte behandelprogramma en

een actieve controlegroep. De effectiviteit van intensieve traumagerichte behandelprogramma’s is voornamelijk aangetoond in klinische settings, terwijl in het veld de mogelijkheden om klinische behandeling aan te bieden beperkt zijn. En in een poliklinische setting, zoals bij Psy-Zo!, zijn we benieuwd wat het effect is van de combinatie van eerstekeus richtlijnbehandelingen bij PTSS, zónder de ondersteunende factoren zoals je die bijvoorbeeld in een klinische setting wel hebt.”

Blij

Het volgen van wetenschappelijke ontwikkelingen en innovatie drijft Jiska in haar werk. “Kennis vergaren en delen, daar word ik blij van”, verklaart ze. Haar enthousiasme voor ontwikkelingen op het gebied van traumabehandelingen neemt Jiska mee naar het bestuur van de VEN. Voor haar is het belangrijk dat alle leden binnen de VEN zich gestimuleerd voelen om een bijdrage te leveren of hun visie te delen. “Ik hoop echt dat de leden die laagdrempeligheid blijven voelen, daar maak ik mij hard voor.”

‘De onderlinge betrokkenheid heeft de aandacht van het bestuur; daarom besloot ik te solliciteren op een bestuursfunctie’

